

Interview med Karim Rashid – januar 2008

1. Du har samarbejdet med nogle danske virksomheder og gør det stadig. Hvad er dit forhold til Danmark og den danske kunst- og designtradition?

Jeg tror, at Danmarks renommé hviler på ældre principper, der blev grundlagt for nogle årtier siden. Når jeg tænker på kunst, tænker jeg på Cobragruppen og noget abstrakt ekspressionisme fra 60erne og genkomsten i 80erne med de 'nye vilde'. Kniven på hovedet (som refererer til Reinhard Hauffs film fra 1978) er mit danske yndlingsmaleri. Er der en sammenhæng mellem kunst og design i Danmark? Det er jeg ikke sikker på. Det er, som om design har haft en mere fredelig, mere rolig, men gennemgribende rolle i det danske landskab. Når man tænker på danske virksomheder i dag, ser man straks luksusmærker for sig. Selv om der er nogle gode nyere designmærker, der virkelig har formået at skabe globale brands, såsom Bodum, Georg Jensen, Skagen, Menu, Normann, Biomega og andre. Designet har indhentet resten af verden, og teknologien i andre lande har overgået det. Det er, som om danske virksomheder kun er i stand til enten at placere sig i den dyre end af markedet eller konkurrere hårdt på et billigere massemarked. Der er så mange muligheder og potentiel vækst i det her fantastiske land, hvor ny eksperimentalt drevet æstetik kan udgøre den største force.

2. Du benytter dig meget af i praksisser, der inddrager det 21. århundrede og dets digitale virkelighed. Du besluttede også at arbejde med temaet "21" til den kommende Forårsudstilling, at kunst, arkitektur og design skulle relatere til det paradigmeskift, som den digitale verden skaber. Hvad betyder dette paradigmeskift for dig, og hvad forventer du af kunst, design og arkitektur i dag?

Jeg har en teori. Den er enkel. Det ligger ikke i menneskets natur at se sig tilbage. Vi giver slip på traditioner og ritualer og skaber konstant nye. Vi udvikles, gør fremskridt og ændrer os altid. Dette er menneskets situation. Vi befinder os nu i den tredje teknologiske revolution. Vi befinder os i den digitale tidsalder. Det er en fantastisk tid. Vi er heldige at opleve og leve i det digitale opblomstringstid. Verden udveksler idéer, penge, sprog, information og enhver erfaring, mennesker kan have, gennem vores nye globale sprog – det binære skriftsystem – 0 og 1. De er vores globale forbindelsesled. Kunstens rolle i denne nye teknologiske revolution er ikke blevet defineret eller sikret. Kunst er begyndt at spille en meget marginal rolle i denne nye spirituelle datadrevne globale konnektivitet. Hvorimod kommerciel kunst går forrest og favner den totalt.

"En kunstner kan ikke konkurrere med en mand på månen i din stue."

Eller kan han?

3. Du har sagt, at Forårsudstillingens tema "21" ikke nødvendigvis betyder, at alle kunstpraksisser skal være virtuelle, men at de bør reflektere og forholde sig til det digitale som fænomen, fra værkets tilblivelse og distribution til mødet med beskuerne. Kan du uddybe det?

I alle mine ting er der idéen om at berøre og kommunikere med den tidsalder, vi lever i, og med futurisme. Som alle min udstillinger giver det mig frihed til at udtrykke den digitale alders idéer, såsom syntetiske væsner eller skønhed og information i ét. Design, arkitektur, film, kunst og musik er for mig at se det samme – det handler om at omdefinere og nytænke oplevelsen af at være menneske, den totale sansemæssige oplevelse, og om at kommunikere en forbindelse til mennesker, et budskab, en dialekt. Evolution og proces handler om at skabe vores samtidslandskab. Jeg er interesseret i at få offentligheden til at leve nu (ikke i fortiden), og jeg forsøger at afskaffe klasse, elitisme, masse og konventioner. Jeg forsøger at bestråle finkulturel og massekulturel kunst – forsøger at sammensmelte alle demografiske varianter, at fjerne æstetiske skillelinjer igennem et fælles nutidssvarende sprog.

4. Af erfaring ved vi, at der er mange kunstnere, der ansøger med malerier, skulptur osv., og i dag er mange kunstnere begyndt at skabe deres kunst digitalt for derefter at gøre den fysisk, eller skabe den fysisk for derefter at gøre den digital. Hvad er dine overvejelser over, hvordan alle de forskellige kunstpraksisser kan spille sammen med den digitale verden?

For det første tror jeg ikke, at alle kunstpraksisser nogen sinde bliver enige (og det er altid en mere interessant situation, når der er oplyst uenighed). Men de vil uvægerligt tage del i den digitale alder (og forhåbentlig favne og fejre den) i deres egne arbejdsmetoder. Kunst vil gennemleve den samme overgangsperiode, som fotografiet og al brugskunsten gjorde. For kun få år siden havde jeg en masse diskussioner med fotografer, som sagde, at de aldrig ville blive 'digitale', og at pixel-billedet aldrig ville erstatte eller konkurrere med den sølvbaserede 'fysiske' film. Nu er de alle sammen digitalt baserede. Kunsten er bagud, men det er kun et spørgsmål om tid. Den digitale tidsalder har givet os nye værktøjer, værktøjer med en grænseløs styrke, et fænomentalt potentiale og uendelige muligheder og variationer. Den har demokratiseret os og givet alle kreativ frihed og potentiale. Nu er vi alle digitale fotografer, vi arbejder alle i vores digitale mørkekamre, vi laver alle desktop publishing, vi designer alle, vi skriver, vi maler, vi laver skulpturer, vi leger takket være vores nye digitale alder. Vores teknologier er inspirerende som aldrig før. Så kunstneren må gå ud over status quo, føre os videre, dybere, berige os mere, vise os noget, der ikke allerede er i vores omnikreative kultur. Hvis alle skaber, må kunstneren gå endnu længere. Jeg håber, at kunsten på denne udstilling enten kommunikerer denne digitale tid, beskæftiger sig med vores informationsfund, berører vores infostetiske verden eller bruger processer fra denne teknologiske tid eller i det mindste kommenterer eller hylder dens allestedsnærværelse. Kunst skal ikke nødvendigvis være tydeligt digitalt nu. Men det vedkommer alle. Kunstnere, ateister, hedninge, mennesker kan ikke undgå at opleve det 21. århundredes nye paradigme. Om det er tilsigtet eller ej, må vores samtid repræsentere sig selv i den kunst, der bliver skabt i dag.

